DE CURAÇAOSCHE COURANT.

Deel XXXII. ZATURDAG den 28sten SEPTEMBER 1844. No. 39.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 20 September 1844.

ALZOO de personen van *MANUEL LEYBA* en *PHILIP LEYBA*, alhier woonachtig, in kwaliteit als eenigste overgeblevene en in leven zynde testamentaire erfgenamen van wylen hunne moeder *CATHALINA OGENIA LEYBA*, zich per rekwest aan den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie hebben geadresseerd met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de slavinnen Reynita Leonora, oud 46 jaren, dochter van Cathalina Isenia.

Maria Merce (alias) Juliet, oud 22 jaren, dochter van Reynita Leonora, en

Maria Feliciana, (alias) Tyn, oud 9 jaren, dochter van Reynita Leonora,

zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op de gemelde slavinnen mogt sustineren, optereopen om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteckening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

De mexicaansche generaal Samanat, die door den president Santana uit Mexico was gebannen, had te Nieuw Orleans eene expeditie uitgerust, bestemd om in de provintie Tobasco eene landing te doen. Het vaartuig, dat naar die bestemming van Nieuw Orleans was vertrokken, bevatte eene verzameling van uitgewekene Mexicanen, Franschen, Spanjaarden en Engelschen; hetzelve had het ongeluk op de kust van Mexico te stranden, en het gezamentlyke scheepsvolk werd gevangen gemaakt en naar de hoofdstad opgezonden; maar zoodra de fransche, spaansche en engelsche Consuls Generaal te Mexico vernomen hadden, dat de gevangenen hunner natien aangekomen waren, vervoegden zy zich by het gouvernement met verzoek, dat deze gevangenen eerst voor een geregtshof mogten teregtstaan, om dat er menschen onder hen konden zyn, die misleid zyn geworden, en die van de eigentlyke bestemming der expeditie onbewust waren; doch aan dit verzoek is niet voldaan. De gevangenen zyn zonder vorm van proces ter dood gebragt geworden. Deze handelwyze van het mexicaansche gouvernement kan wederom aanleiding geven tot nieuwe geschillen met vreemde hoven.

Uit eenige proclamatien, die alhier van Santo Domingo zyn ontvangen, hebben wy nadere byzonderheden aangaande de jongste gebeurtenissen in de nieuwe republiek Dominicana vernomen, welke hierop zakelyk nederkomen:—

De generaal Duarte was van Sto. Domingo naar Curaçao gevlugt, toen de president Riviere Herard die stad naderde, zekerlyk doordien hy bekend stond als een tegenstander van de inlyving van Sto. Domingo in Hayti. Hy bevond zich te Curaçao in volle veiligheid, toen eenige mannen in zyn geboorteland de omwenteling bewerkten, tot dat doeleinde hunne eigene geldmiddelen bezigden en eene geldlening van de kooplieden bewerkstelligden, waarvoor zy zich ammunitien aanschaften, troepen rekruteerden en oorlogs vaartuigen aankochten. Generaal Duarte schreef van Curaçao, dat, als men een gouvernements vaartuig wilde zenden om hem aftehalen, hy vyf duizend geweren en 50,000 spaansche matten zou inschepen ten behoeve van den nieuwen staat. Op dit schryven zond men een vaartuig naar Curacao, ten koste van duizend pesos uit de schatkist.— Duarte kwam over, doch bragt slechts 29 geweren mede, en geen geld hoegenaamd. Toen hy te Sto. Domingo aankwam, was de stryd reeds volstreden, en het dominicaansche grondgebied was van den vyand verlost. Duarte werd met zekeren last naar het district Cibao gezonden; doch daar aangekomen zynde, wierp hy zich met behulp van den kommandant der troepen en andere vrienden tot president van de republiek op. Hy beschuldigde het gouvernement de nieuwe republiek, of wel een gedeelte van hetzelve, Samana namelyk, aan Frankryk verkocht te hebben; en om de gewezene slaven onrustig te maken, beschuldigde hy het gouvernement de slaverny te willen invoeren; terwyl hy daarentegen het ontwerp had gevormd om Sto. Domingo aan Venezuela overteleveren, en het dominicaansche kruis tegen de columbiaansche vlag te willen verwisselen. Dit ontwerp had wel eenige waarschynelykheid voor zich; want men verhaalt, dat Duarte te Curaçao zynde, zich van daar naar Caracas had begeven, en den president van Venezuela had aangeboden om Sto. Domingo als eene venezolaansche provintie te beschouwen en dezelve tegen de Haitianen in bescherming te nemen.— Duarte zich te Cibao tot president der republiek verheven hebbende, bedreef aldaar daden van willekeur en geweld; hy zette de ambtenaren af, onder voorwendsel dat zy zich in eene zamenzwering ten gunste van Haiti gewikkeld hadden. Hy vulde de gevangenhuizen met staatsgevangenen, leende of perste de ingezetenen groote geldsommen af en wierf troepen op eigen gezag.

Toen deze tydingen in de hoofdstad aankwamen, riep de regering de hulp in van den generaal Santana, den bevryder van Sto. Domingo, en benoemde hem tot opperhoofd der republiek. Santana, wien het leger ter beschikking stond, nam Duarte en zyne aanhangelingen gevangen; en toen hy later een aantal verzoekschriften ontving, onderteekend van de voornaamste der ingezetenen en van militaire officieren, om de revolutionairen te straffen, werden de aanhangelingen van Duarte, die met namen in de proclamatien genoemd staan, ten eeuwige dagen uit het grondgebied van Sto. Domingo verbannen, terwyl Duarte zelve zich nog als staatsgevangene aldaar bevindt.

Santana heeft den titel van Gefe Supremo, of als provisioneel opperhoofd, aangenomen, tot dat het te byeen te roepene Congres zal beslist hebben over de keus van een gouvernement. Santana zegt, dat hy geenzins naar eene dictatoriale magt staat; hy zal de keus van gouvernement aan het Congres of de nationale vergadering overlaten. Ook heeft hy een besluit genomen, waarby de slavenhandel als zeeroovery wordt verklaard en met den dood gestraft. Dit besluit moet zekerlyk dienen, om de gewezene slaven in Sto. Domingo te overtuigen, dat zy niet meer op nieuw tot den slavenstand zullen gebragt worden.

Van de zyde van Hayti heeft men voorloopig niets te vreezen. Zonder de togt tegen Sto. Domingo zou Riviere Herard waarschynelyk niet gevallen zyn. Het tegenwoordige geslacht in Hayti is den oorlog ontwend. De soldaten, die uit hunne haardsteden gerukt waren, om tegen de Dominicanen te stryden, waren ontevreden, en na de nederlaag, door Santana den Haytianen toegebragt, ontbond zich het leger, en een ieder keerde naar zyne woning terug.

Het is niet te verwonderen, dat de Venezolanen met hunne stamgenooten, de Dominicanen, sympathiseren; doch het zou niet het belang van het gouvernement van Venezuela zyn om troepen naar Sto. Domingo aftezenden; want de nieuwe gouvernementen hebben nog geen genoegzaam gezag. Deze troepen zouden even ontevreden wezen om in vreemde expeditien gebezigd te worden als de haytiaansche troepen zulks waren. De gemeene soldaat berekent alleen zyn personeel belang en geenzins dat van zyn vaderland.

By eene publicatie van Generaal Santana, president van de Junta Gubernativa, in dato 27 July jongstleden, is bepaald:—

Art. 1. Dat van den 1 Augustus, jongstverloopene maand, op het tolkantoor der stad Santo Domingo, de inkomende regten van alle waren en producten, welke van vreemde plaatsen aankomen, betaald kunnen worden in nationale munt, en van den 15 derzelfde maand op de tolkantoren van al de plaatsen en havens der republiek, welke voor den handel geopend zyn.

Art. 2. By de inning dezer regten zullen de tolkantoren, voor het tegenwoordige en tot dat er nader beschikkingen zullen gemaakt worden, zich houden aan de bepalingen van het tarief gevoegd by de wet van den 26 Mei 1827.

Art. 3. De inkomende regten worden bepaald op 16 percent op de geschatte waarde volgens het aangeduide tarief, of volgens de by hetzelve bepaalde regten; en

wanneer de artikelen er in niet bepaald worden, zullen de goederen gewaardeerd worden, zoo als by het 5 artikel van gemelde wet voorgeschreven wordt.

Art. 4. De uitgaande regten zullen geregeld worden naar het tarief No. 2 derzelfde wet van den 26 Mei 1827; zy zullen geind en betaald worden in nationale munt, met uitzondering van mahogny hout, waarvoor 12 patienjes per 1000 voeten zullen betaald worden. De regten van tonnen, anker en watergeld, zullen door de nationale en vreemde vaartuigen betaald worden á twee pezos per ton.

Art. 5. De in- en uitklaringen van vaartuigen zullen als naar gewoonte plaats hebben, ingevolge de wet van den 9 July 1838.

By deze publicatie vervalt dus de wet, waarby bepaald wordt, dat alle inkomende regten aan de tolkantoren der republiek van Hayti in zilver of goud geld betaald moeten worden.

Men weet, dat het een der grieven van de Dominicanen was, dat al het zilver en goud geld, hetwelk op de tolkantoren in Sto. Domingo ontvangen werd, naar Port-au-Prince moest gezonden worden om de nationale schuld van Hayti aan Frankryk te betalen. Thans behoeft zulks niet meer te geschieden. Het voormalige spaansche gedeelte van Sto. Domingo was niet schuldig aan Frankryk en heeft dus thans niets aan hetzelve te betalen. Dit is een der beweegredenen, waarom die wet ingetrokken is geworden.

In deze week zyn alhier twee vaartuigen van Sto. Domingo aangekomen, by welke gelegenheid wy vernomen hebben, dat alles aldaar by aanhoudendheid rustig was. De Generaal Duarte was naar Hamburg gezonden. Verscheidene andere personen, wier namen niet in de proclamatie van Generaal Santana staan, waren, wegens hunne staatkundige gevoelens, uit het land gezonden. Ook vernemen wy, dat het besluit van het provisionele gouvernement van Sto. Domingo om de goederen van de uitgewekene Dominicanen, die niet naar Sto. Domingo willen terug keeren, verbeurd te verklaren, verlengd is. Het gemeld besluit was van den 6 Mei, en er werd drie maanden tyds aan de uitgewekenen verleend om terug te keeren, op pœne dat zy als vyanden van de republiek beschouwd en hunne goederen verbeurd verklaard zouden worden. Toen Generaal Santana aan het hoofd van het Bestuur kwam verleende hy, op vertogen van eenige uitgewekenen, een uitstel van drie maanden. Derhalve zullen degenen, die op den 6 November aanstaanden niet terug gekeerd zullen zyn, beschouwd worden als vyanden van den staat en hunne goederen verliezen.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 September 1844.

ALZOO de persoon van *MARIA MARTHA CASTRO*, wonende op het Eiland Aruba, zich by rekwest aan den Hoog Ed. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie heeft geadresseerd, met verzoek om te mogen verkrygen *Brieven van Manumissie* voor de haar in eigendom aankomenden slaaf JUAN IGNACIO, oud 52 jaren, zoon van DELIDA, zoo is het, dat de HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber goedgevonden heeft zulks algemeen bekend te maken en een iegelyk, die eenig regt of pretentie op den gemelden slaaf mogt sustineren, opteroepen, om binnen den tyd van *drie weken*, na dat deze bekendmaking voor het eerst in de openbare dagbladen zal zyn geplaatst geweest, van hun vermeend regt of pretentie ter Koloniale Secretary dezes eilands aanteekening te doen; zullende, na verloop van dien tyd, de vereischte Brieven van Manumissie verleend worden.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

KOLONIALE SECRETARY.

Curaçao den 27 September 1844.

NAMENS den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber dezer kolonie wordt by deze bekend gemaakt, dat de zetting van het brood voor de volgende week, eindigende den 5 October als volg is bepaald: het brood van vyftien Cents moet 21 Oncen wegen en van mindere pryzen naar evenredigheid; zullende het zoogenaamde fransche brood van den voormelden prys een once minder mogen wegen; op pœne als by de Publicatie van den 16 Maart 1824 is vastgesteld.

De Koloniale Secretaris,
I. J. RAMMELMAN ELSEVIER Jr.

Gouvernements Wissels.

OP autorisatie van den HoogEd. Gestr. Heer Gezaghebber der kolonie wordt bekend gemaakt, dat er op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, verkocht zullen worden Wissels op het Ministerie van Koloniën, ten bedrage van *Tien duizend gulden*, betaalbaar zes maanden nazigt, bestaande in stellen van *ƒ* 1,000.—met bepaling, dat het aanbod van agios in decimalen met geheele centen te berekenen zal worden aangenomen.

Die daartoe gading hebben kunnen zich ter Administratie van Financien met beslotene biljetten vervoegen op den bovengezegden datum, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 September 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

Publieke Inschryving.

ALHIER aangekomen zynde en aan de landingsplaats vóór het Gouvernements huis liggende meer of min 3 Tonnen Verwhout van Aruba, zoo zal de verkoop daarvan plaats hebben aan dengene, die het hoogst aannemelyke aanbod daarvoor doen zal, onder verstaande, dat de party binnen 2 maal 24 uren door den kooper zal worden in ontvangst genomen; kunnende de betaling drie maanden na den dag der toekenning geschieden, mits daarvoor behoorlyke borg stellende.

De beslotene biljetten van inschryving zullen ter Administratie van Financien worden ontvangen tot op Maandag, den 30 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure.

Curaçao den 27 September 1844.
De Administrateur van Financien,
J. PH. BOSCH.

BEKENDMAKING.

NAMENS den Raad van Administratie van het Pensioen fonds voor de W. I. beambten wordt hierby bekend gemaakt, dat de gemelde Raad op de Hoofd Administratie van het fonds in 's Gravenhage trekken zal vier stellen Wissels, ieder van *ƒ* 500, betaalbaar op twee maanden, en dat dezelven toegekend zullen worden aan den gene, die daarvoor het hoogste aanbod, in tiendeelige getallen uitgedrukt, zal doen by biljetten van inschryving, welke op aanstaanden Maandag, den 30 dezer, des voormiddags uiterlyk te elf ure, moeten ingezonden worden by den ondergeteekenden ter Griffie van de Regtbank der kolonie binnen het fort Amsterdam.

Curaçao den 27 September 1844.
De Boekhouder by den Raad voormeld,
A. BEAUJON.

LYST van de ter Koloniale Secretary liggende onafgehaalde brieven, aangebragt sedert de laatste acht dagen.

Lamy Pommayrai.
Maria Ricardo.

Curaçao den 27 September 1844.
De Commis, belast met de post-directie,
C. GORSIRA.

WAARSCHOUWING.

DE ondergeteekende vindt zich genoodzaakt om aan eenige zyner debiteuren zyn leedwezen te kennen te geven, dat hy, niettegenstaande alle aanmaningen om hunne rekeningen tot en met ultimo December ll. te laten aanzuiveren, als nog moet ondervinden, dat zy daaraan niet hebben voldaan, en dat velen, ja zelfs gegoede lieden, hunne schuld van vroegere jaren niet vereffend hebben, maar telkens onder voorgeving van beuzelachtige redenen, dezelve uitstellen; weshalve hy, hoe onaangenaam ook, zich verpligt acht om, na den 15 October e. k. geregtelyke middelen in het werk te doen stellen ter invordering dier schulden.

Curaçao den 27 September 1844.
G. W. HELLMUND.

WAARSCHUWING.

DE ondergeteekende waarschuwt hierby het publiek om, zonder een schriftelyk bewys van hem of van zyne echtgenoot geen crediet hoegenaamd aan eenig mensch op zynen naam te verleenen.

Curaçao den 26 September 1844.
N. EVERTSZ.

Lees hier!

DE Vendu van de plantagie *BUITENRUST*, alias *SAPATEER*, en eenige *SLAVEN*, zal plaats hebben op Maandag, den 30 dezer, vóór het Weeskamers gebouw, des morgens te 10 ure.

Omtrent de geheele koopschat van de plantagie of een gedeelte daarvan kan met de ondergeteekenden gunstige schikkingen getroffen worden.

Curaçao den 25 September 1844.
A. BEAUJON qq.
C. GORSIRA qq.

Publieke Verkooping.

OP Maandag, den 14 der maand October eerstkomende, des morgens te 10 ure, zullen de navolgende effecten, aankomende de Israëlitische Gemeente alhier, ten Pakhuize van den Heer MOSE CURIEL, op publieke veiling verkocht worden, als:—

Een Huis, staande en gelegen alhier in de Willemstad, 2de Wyk, No. 142.
Een do. in de Willemstad, 2de Wyk, No. 143.
Een do. „ „ „ 3de „ „ 173.
Een do. „ „ „ 4de „ „ 245.
Een do. „ „ „ 4de „ „ 248.

Curaçao den 27 September 1844.
De Bestuurders der bovengemelde gemeente,
Namens dezelven,
MOSE CURIEL.

LIEFHEBBERY TOONEELGEZELSCHAP

NUT EN GENOEGEN.

3DE VOORSTELLING.

Woensdag den 2 October 1844.

DE GRAAF VAN RENNENBERG,

Groot vaderlandsch Riddertreurspel in 5 Bedryven.

GEVOLGD DOOR

DE VRYMETSELAAR,

Blyspel in een Bedryf.

Aanvang om zeven ure.

De entree-billetten zyn van af Maandag, den 30 September, tot en met den dag der voorstelling te erlangen by den Heer C. HENSLE in het hotel CONCORDIA, en op den avond der voorstelling aan het Tooneelgebouw.

NB. Door de invallende Israëlitische Feestdagen op 28 September en 5 October, in verband met het maanlicht, heeft het gezelschap gemeend de geinteresseerden te gerieven door den dag der voorstelling op Woensdag, den 2 October, te bepalen.

Curaçao den 27 September 1844.

*** ONDERTROUWD.
LEANDRO CADIERES,
EN
M. G. DE GORTER.
Curaçao den 27 September 1844.
Strekkende deze ter kennisgeving aan bloeverwanten, vrienden en bekenden.

CURAÇAO.

SCHYNGESTALTEN DER MAAN.
OCTOBER 1844.

L. K. Vrydag den 4 te 11 u. 52 m. 'svoormiddags.
N. M. Vrydag den 11 te 6 u. 46 m. 'savonds.
E. K. Vrydag den 18 te 10 u. 38 m. 'svoormiddags.
V. M. Vrydag den 25 te 10 u. 38 m. 'svoormiddags.

Verleden Dingsdag, den 24 dezer, is Z. M. Brik LYNX, gekommandeerd door den Kapitein Luitenant ter Zee D. J. Baron RENGERS van deze haven naar La Guayra vertrokken.

In den loop der week zyn alhier over La Guayra brieven uit Europa met dagteekening tot tegen het midden van Augustus ontvangen. Men heeft ons vriendelyk de volgende berigten uit dezelven medegedeeld:—De amerikaansche brik ABEONA was den 11 Augustus uit Nederland vertrokken, met bestemming naar dit eiland. Z. M. Transportschip DORDRECHT zoude gereed zyn om op den 20Augustus en Z. M. Stoomschip CURAÇAO op den 1 September naar Suriname te vertrekken. De nederlandsche oorlogs schoener SYLPH was afgekeurd, en de koloniale schoener JIEWA was in Oost Indiën verongelukt. Tanger werd beschoten door de zeemagt onder het bevel van den Prins de Joinville, en na een bombardement van een uur lang, werden deszelfs batteryen tot zwygen gebragt. De koningin van Engeland was voorspoedig van eenen zoon bevallen. Er heerschtte eene groote gisting onder het volk, zoo wel in Frankryk als in Engeland, wegens de kwestie van Otaheiti. De engelsche papieren waren echter niet merkelyk gedaald.

In eene Nieuw Yorksche Courant vinden wy nog de volgende byzonderheden wegens den aanslag op het leven van Z. M. den Koning van Pruissen:—

De beide kogels zouden den koning in de maag getroffen hebben, doch werden, gelyk het berigt luidt, door de beschikking der Voorzienigheid afgekeerd door de vouwen van 's konings reismantel en den degen centuron. De eerste van de kogels ging door het venster van het rytuig en moest de koningin gedood hebben, ware het niet, dat Hare Majesteit op dat oogenblik bezig was een verzoekschrift te lezen, welke haar door eene arme vrouw overhandigd was, en bevond zich gevolgelyk in eene zittende houding. De arme vrouw, zegt men, was de dochter van den moordenaar.

Op den avond van den 27 July was Berlyn geillumineerd ter viering van Z. M. ontkoming. Op den 28 werd er een algemeene bededag gehouden om de Voorzienigheid te danken voor het behoud van het leven van Zyne Majesteit.

KOLONEL STODDARD EN KAPITEIN CONOLLY. In de *New York Spectator* van den 21 Augustus jl. vinden wy de volgende byzonderheden omtrent het ter dood brengen van Kolonel Stoddard en Kapitein Conolly te Bokhara, medegedeeld in eenen brief door Dr. Wolff. De brief luidt aldus:—

"Ik schryf dezen brief officieelly k op order van den koning van Bokhara, wien ik eene vertaling van denzelven gegeven heb. Ik bepaal my daarom tot de meest noodzakelyke daadzaken, zonder beoordeeling en zonder eenige aanmerkingen. Eerstelyk. Op den 29 April berigtte de koning my, door tusschenkomst van den opgemelden Nayeb en in tegenwoordigheid van Mullah Kasem, 'skonings Mahram ('skonings privaat kamerheer) dat hy in de maand Sarratan 1257 (July 1842) ter dood heeft gebragt kolonel Stoddard en kapitein Conolly. De eerste is ter dood gebragt, eerstelyk, om dat hy op onderscheidene gelegenheden de koninklyke waardigheid met de grootste minachting bejegend had; tweedens, om dat hy Muzelman geworden en wederom tot het Christendom terug gekeerd was; ten derden, om dat hy beloofd had brieven uit Engeland in vier maanden tyds te zullen ontvangen, waarby hy als gezant van Engeland zou erkend worden, en veertien maanden waren er verloopen, zonder dat hy eenig antwoord had ontvangen, ofschoon de koning posthuizen (japar khans) ten zynen behoeve had doen aanleggen. Met opzigt tot Conolly, die is ter dood gebragt, om dat hy de Khans van Khiva en Kokan aangestookt had om oorlog te maken tegen den koning van Bokhara, enz."

GEZELSCHAPS EILANDEN. Het britsche fregat Vindicative was in Engeland aangekomen en had als passagier aan boord den Heer Pritchard, Britsch missionaire en Consul in Otaheiti, in welke plaats hy een en twintig dagen lang door de fransche gezagvoerders gevangen gehouden en naderhand in vryheid was gesteld alleen onder voorwaarden, dat hy die eilanden zoude verlaten.

De koningin Pomare had de wyk genomen aan boord van de britsche oorlogs korvet Basilisk.

Op den 31 July werd er in het Lager Huis gesproken over de gevangenneming van den Heer Pritchard. Sir Robert Peel zeide: dat het eene grove belediging was; dat er zonder tydverlies daaromtrent behoorlyke vertogen by het fransche gouvernement zullen gedaan worden; en dat hy niet gelooven kon, dat het gouvernement van Frankryk die daad zal goedkeuren, noch dat het met deszelfs voorkennis is geschied; hy twyfelde ook niet aan, of dat gouvernement zal onverwyld de behoorlyke genoegdoening geven.

Lord Aberdeen sprak in het Hooger Huis over die zaak als eene grove en bykans ongeloofelyke belediging, maar voegde er by, dat de Heer Pritchard aan de fransche gezagvoerders in Otaheiti het ophouden van zyn officieel karakter had kennelyk gemaakt, vóór dat hy gearresteerd werd. Hy geloofde ook, dat het fransche gouvernement niet aarselen zal om behoorlyke genoegdoening deswege te geven.

Admiraal Hamelin, die benoemd was om Admiraal Dupetit Thouars in het bevel van de fransche station in de Stille Zuid Zee te vervangen, was van Rochefort vertrokken aan boord van het fregat Virginie.

FRANKRYK. De viering der veertiende verjaring van de "Drie dagen van July" begon op Zaturdag den 27 July met godsdienstige plegtigheden en eindigde op Maandag met vreugde bedryven. Geene staatkundige buitensporigheden hebben deze feesten gestoord. Dezelven waren buitengewoon prachtig, het weder was zeer gunstig, en alles zou goed afgeloopen zyn, ware het niet voor een ongeluk, hetwelk voorviel in de Place Louis Quinze, juist toen het vuurwerk was afgeloopen, veroorzaakt door den ontzettenden drang van het volk. Omtrent een twaalftal menschen werd onder de voeten vertreden, een bleef op de plaats dood, en verscheidene anderen werden naar het hospitaal gekwetst weg gedragen.

Op Maandag werden de pryzen aan de tentoonstellers van nationale kunstvlyt op de Tuilerien door den koning in persoon uitgedeeld. Het getal der toegekende pryzen beliep op zes honderd; namelyk: honderd gouden medailles, twee honderd zilveren en drie honderd koperen. Eenige der aanzienlykste en verdienstelykste tentoonstellers zyn gemaakt tot Ridders van het Legioen van Eer. De plegtigheid der uitdeeling van pryzen duurde vyf uren lang, en de koning bleef gedurende dien tyd op de been. Na den afloop dezer plegtigheid onthaalde Z. M. twee honderd der tentoonstellers op een diner in de groote gallery van de Louvre.

Op den 20 July jongstleden werd er te Brighton, in Engeland, eene proeve genomen met een werktuig om schepen onder het water te vernielen. Dit vernielend werktuig is door zeker kapitein Warner uitgevonden.

Na verscheidene noodzakelyke schikkingen werd een barkschip, de John O'Gaunt genaamd, metende drie honderd ton, op de daartoe bestemde plaats, omtrent anderhalf myl van het strand, tegen over de battery, gesleept. Twee matrozen bleven tot het laatste oogenblik toe op het schip om hetzelve te sturen en in de rigting te houden; zy verlieten hetzelve in eene boot juist op het oogenblik, dat de proeve zou genomen worden. Kapitein Warner bevond zich aan boord van een stoomvaartuig, Sir William Wallace genaamd; en toen hy zyn vernielend werktuig zou gebruiken, gingen al degenen, die op het stoomschip waren, naar beneden. Het stoomschip was omtrent een kwart myl ver van het schip; aller oogen waren gerigt op hetzelve; kapitein Warner liet iets zinken in de zee en beide schepen gingen voorwaarts; het barkschip kwam op de plaats, waar het vernield moest worden; eene dikke rookwolk omhulde het schip; het water spoot uit de zee hooger dan de masten van het schip; de mist klaarde op; en men zag, dat het schip in het midden getroffen was, het water was zigtbaar in de romp, de bezaan mast was overboord, de groote mast was uitgeworpen als een vuurpyl, het schip helde voor over, en in twee en een half minuut na de uitbarsting was hetzelve gezonken.

Deze proeve moest het vraagstuk oplossen: of de personen aan boord van een schip jagt makende door middel van dit werktuig het schip, waarop jagt gemaakt wordt, kunnen vernielen. En dit is met deze proeve bewezen; want de uitbarsting had plaats op een gegeven sein aan de wal, en de tyd, waarop dit geschieden moest, was niet bekend by kapitein Warner, die echter vóór het maken van het sein een teeken gegeven had, dat hy gereed was.

Het barkschip was eerst door eene commissie streng onderzocht, en er bevond zich noch in hetzelve noch digt by en om hetzelve eenige brandbare voorwerpen.

Onder de plaatselyke gebruiken zyn er somtyds al zeer zonderlinge; zoo onder anderen leest men in het *Zwitsersche Dagblad Helvetiën*:

"In Bern bestaat een overoud privilegie, hetwelk door het gebruik is in stand gehouden, en steeds door de wet geëerbiedigd wordt. Wy bedoelen het *Beneficium Silentii* (regt van het geheim), hetwelk hierin bestaat, dat de vader van een natuurlyk kind gemagtigd is te vorderen, dat zyn naam geheim gehouden worde,

wanneer hy overigens doet blyken, zoo wel met de moeder van het kind, als met de gemeente, tot welke die moeder behoort, behoorlyke schikkingen getroffen te hebben, ten opzigte van de kosten en vergoedingen, die van hem te vorderen zouden kunnen zyn. In zoodanig geval moet er des niet te min een vonnis geslagen worden, tot regeling van den burgerlyken staat van het kind en tot toekenning aan hetzelve van den naam en van het burgerregt der moeder; maar hoezeer ook anders in den gewonen vorm gesteld, maakt zoodanig vonnis geen gewag van den naam des vaders, welke naam slechts ingeschreven wordt in een afzonderlyk door den voorzitter van de regtbank van het district te houden register, en geheim gehouden wordt zoo lang als de met het geheim gebeneficieerde aan de op zich genomene verpligtingen voldoet.

"Na deze ophelderingen omtrent het *Beneficium Silentii*, zou men het voor byna onmogelyk houden, dat een proces tot regeling van gedachte kosten en vergoedingen, immer tot voor de balie van een hof van appel konde komen, en echter is dit het geval geweest. Het hof van appel heeft, by deszelfs zitting van 15 Maart 1844, voor het eerst zulk een proces te behandelen gehad. Alstoen heeft men daar, voor het eerst, het voorbeeld gezien van eenen *ongenoemden gedaagde*, vertegenwoordigd door een' advokaat, die, in weerwil van al zyne knapheid, toch eenigzins verlegen scheen, toen de griffier van het hof, waarschynelyk uit gewoonte, hem inzage is komen vragen van de procuratie van den cliënt, voor welken hy verscheen, ten einde daarvan in het proces-verbaal melding te maken.

"Het betrof een appel door eene gemeente van het district van T., zoo voor zich zelve, als voor zeker meisje F., ingesteld tegen een vonnis, waarby de *vader van een natuurlyk kind, gebruik makende van het* BENEFICIUM SILENTII, gecondemneerd was: 1. tot 16 franken kraamkosten; 2. tot 20 franken onderhoud van het kind in het halfjaar; 3. tot 330 franken schadevergoeding aan de gemeente, tot welke de moeder behoort.

"De debatten hebben plaats gehad; de advokaat van den gedaagde heeft den naam van zynen cliënt niet een enkelen keer genoemd. Hetgene het hof evenwel eenigzins in de verlegenheid bragt, was de bepaling van de wet, dat ieder proces-verbaal de namen en kwaliteiten der partyen moet bevatten; het heeft zich evenwel gered, door daarvoor in de plaats te stellen eene verklaring van den president der regtbank van eersten aanleg, genoegzame inlichtingen bevattende omtrent het vermogen en de middelen van den gedaagde.— Door middel van deze verklaring, waarop de eischer in appel zich meermalen beroepen heeft, en waartegen de gedaagde niet in verzet is gekomen, had men eenen grondslag, om zyne berekeningen op te gronden en het vonnis, waarvan appel, aldus te verbeteren: 1. kraamkosten 35 fr.; 2. halfjarig onderhoud voor het kind 40 fr.; 3. schavergoeding voor de gemeente 375 fr., en voorts al de kosten van het proces, ten laste van den gedaagde."

Den 18 Mei jl. stond voor de regtbank van correctionele politie van Parys zekere Cuny te regt, die onlangs door de beambten der regie als fabrikant van kunst snuiftabak, dien hy aan eenen debitant te Thernos verkocht, was in hechtenis genomen. De bestanddeelen van deze nieuwe soort van snuiftabak, waren: zaagsel van mahonyhout, ivoorzwart, salmoniak, kopervitriool, potasch en aluin; dus alle bestanddeelen, die niet slechts der gezondheid schadelyk waren, maar zelfs voor hen, die daarvan by voortduring gebruik maakten, doodelyk moesten zyn. Cuny werd veroordeeld tot eene geldboete van 1000 frs. wegens den verkoop van den voormelden snuiftabak, en tot eene tweede geldboete van 3000 frs., wegens het fabriceren van dien snuif.

Het dagblad *la Sentinelle* spreekt van een' cylindriek-conischen kogel (*balle cylindro-conique*), met welken te Versailles proefschoten gedaan geworden, waarvan het blad echter slechts het volgende vermelden kan, vermits aldaar de artillerie commissie niet gaarne heeft, dat men hare rapporten vooruitloope. Volgens de *Sentinelle* dan, doorloopt het nieuw uitgevonden projectiel 1. op 500 mêtres (Ned. ellen) drie schyven van gewone dikte; 2. op 700 mêtres nog met zulk eene juistheid van schot, als dat van het gewone schietgeweer (snaphaan) op 250 mêtres, en de kogel dringt daarby nog zeer diep in het hout in; 3. droeg de kogel, met eene lading van 4½ grammes (Ned. wigtjes buskruid, over het geheel, tot op 1700 á 1800 mêtres. Te gelykertyd worden ook in Versailles door het 7de regement huzaren, ten overstaan eener commissie, van welke de luit. generaal, graaf von Sparre het voorzitterschap bekleedt, gelukkige proefnemingen bewerkstelligd met de karabyn (*mousqeton*) en het pistool van Delvigne. Voorts had nog de kolonel Thouvenin, van het 4de artillerie regement, een zeer vernuftig middel uitgevonden om de kogels door middel van afplatting op de keerzyde (*de l'autre côté*) te forceren. De *Sentinelle* meent, dat vooral de eerstgemelde dezer uitvindingen van zeer groot belang, by een eventueel oorlogvoeren, zal zyn.

In de *Gazette des Tribuneaux* vindt men het volgende verhaal van eenen, zoo stout, als onder zonderlinge omstandigheden, volvoerden diefstal.

Een huurkoetsier staat met zynen fiacre aan het Palais Royal te wachten, in de hoop van eene vracht te zullen bekomen. Er verschynt een met veel smaak en ryk gekleed jongeling, maar die by een goed diner vooral den wyn niet schynt gespaard te hebben. Deze stapt in het rytuig, haalt zyn horologie uit en zegt aan den koetsier: "Het is half zeven; ik noem u by het uur, ry langs de Champs Elysées naar de Barrière de l'Etoile, maar stap voets." De koetsier klimt op den bok en doet getrouw, zoo als hem bevolen is. In de lange laan van de Champs Elysées gekomen, voelt hy eenen schok aan het rytuig; hy ziet om en ziet iemand den laatsten stap van de trede van het rytuig doen en hard weg loopen. Oh! Ho! denkt hy, dat is myn heertje, dat na een goed diner, tot zyne spysverteering, voor niet heeft willen toeven. Snel springt hy van den bok en zet den vlugteling na, al roepende dat men aanhoude.

Op dit geroep wordt de vlugteling werkelyk door eenige voorbygangers gegrepen, en de koetsier hem naderende, roept hem toe: "Zeg eens mannetje! beviel myn rytuig u niet, dat gy het dus zonder verlof wildet verlaten?„

De onbekende stelt zich te weer, zegt van niets te weten, en dat men hem zeker voor een ander aanziet; maar de koetsier had hem te wel den sprong zien doen, en zy die hem gegrepen hadden, waren te zeer overtuigd, dat hy reden moest hebben, om den koetsier te willen ontloopen. Men liet hem dus niet los, maar bragt hem terug naar den fiarce, waarvan het paard begrepen had, geen deel aan de jagt te moeten nemen, maar geduldig was blyven staan.

Niet gering was de verwondering van den koetsier, toen hy er zyn welgekleed heertje, op de bank uitgestrekt en in diepen slaap verzonken, nog altyd in zag liggen. De koetsier alsnu beginnende te begrypen, wat het geval kon zyn, maakt den jongeling wakker, en noodigt dezen zyne zakken te onderzoeken, of hy het een of ander mist, en weldra heldert zich de geheele zaak op.

De gegrepen vlugteling komt tot volle bekentenis. In het voorbygaan, ziende dat er iemand zoo rustig in den stapvoets rydende fiarce lag te slapen, had hy behendig het portier geopend en was hy geslopen naast den slapende, dien hy van zyn horologie en zyne beurs met 140 franken aan goud en nog 17 franken aan zilvergeld had geligt; waarna hy gehoopt had den aftogt even ongemerkt als den aanval te zullen bewerkstelligen. De koetsier is zeer edelmoedig beloond geworden door den jongeling, die zich verder naar huis heeft doen ryden, om er meer veilig zyn slaapje voort te zetten.

Uit Sartène (Corsica) schryft men:

"In den nacht van den 28sten op den 29sten April jl. begaven de gendarmen van de brigade zich naar het bosch tusschen de gehuchten Grossa en Tivologio, om de bandieten Santa Lucia en Alphonsi te vangen. Reeds was de nacht voorby, en de gendarmen maakten zich gereed, om zich te verwyderen, toen zy uit het digst van het bosch een man zagen verschynen, die van het hoofd tot de voeten gewapend was. Zy lieten hem naderen en riepen hem toe: *stil te staan!* Dit werd met twee geweerschoten beantwoord, welke het doel misten. De gendarmen beantwoorden zulks en een kogel trof den bandiet Alphonsi in de borst. Hy riep zyn vriend Santa Lucia te hulp; doch deze verscheen niet. De toestand van Alphonsi werd wanhopend. Alleen tegen eene brigade gendarmerie, die hem digter insloot, terwyl het bloed uit de wond gutste. Hy scheen zich gevangen te willen geven, toen zyne jonge zuster, door het geknal der geweerschoten en het om hulpgeroep derwaarts gelokt, uit het bosch kwam en hem toeriep: "*Moed! moed! myn broeder! Denk er niet aan, u gevangen te geven; gy moet als held sterven!*" Deze woorden met geestdrift uitgesproken, bragten den bandiet tot andere gedachten; hy vergat zynen wond en hopeloozen toestand, en verdedigde zich dapper. Een gendarme, die hem genaderd was, werd geveld; de anderen werden verlegen, dewyl de inwoners van Grossa toegesneld waren en voor den bandiet party trokken. Een gendarme werd naar Sartène gezonden, om versterking te halen, en om 5 ure des morgens verscheen de substituut procureur des konings, de luitenant der gendarmen en de kapitein der voltigeurs met troepen. De bevolking van Grossa werd by de verschyning der militaire magt ter nedergeslagen en trok af. Alphonsi werd door den substituut procureur des konings gesommeerd, zich over te geven; doch dit werd met een geweerschot beantwoord. Het gevecht werd nu zeer levendig, daar de bandiet onvermoeid streed, en eindigde eerst toen zyn hoofd door twee kogels getroffen werd en hy den geest gaf.

Deze Courant wordt gedrukt en uitgegeven ter Drukkery van ***A. L. S. MULLER & J. F. NEUMAN*** *wz., in de Willemstad, Breede Straat, Huis No. 79. De prys derzelve is ƒ12. 'sjaars, te betalen om de drie maanden. De prys der Advertentien is 25 Centen per regel, doch voor eene Advertentie van slechts een regel, betaalt men 50 Centen.*